Хорътъ

Много лѣта на Калояна
Дано Господь Богъ
укрепи дѣсницата му за да завърши
своето велико дѣло.
и пр.

Дигнете кубоци за негово здраве!
Да живѣе!

/единъ отъ старейшинитѣ дава знакъ
на момитѣ и момцитѣ,които сж дошли
отъ Тракия / / Тѣ заиграватъ ржченица /
/ Постепенно нѣкои по-буйни боляри не се
сдържатъ и се вмисатъ въ играта,която
скоро става почти обща //Нѣкои болярки
плѣскатъ съ ржце въ ритамъ,две-три се
намисатъ сжщо въ играта/
Всички сж така увлѣчени отъ веселието,че не забелязватъ въ първия мигъ бързоходеца,който моренъ,
прашенъ,като пребитъ застава на прага,сякашъ загубилъ дъха си./ Калоянъ го забелязва и прави знакъ.
Полека-лека играта затихва,всѣки се прибира на мѣста /

Калоянъ

Кой си ти и каква весть ни носишъ?
Говори!

/ Бързоходецътъ се затичва,пада на колѣно /

Бързох.

Пратеницитѣ при латинитѣ се
върнаха!

Калоянъ

Где сж? Веднага да се явятъ
предъ мене! /става,слиза нѣколко стжпала отъ престола /
По-скоро!

/На прага се явяватъ трима мжже,единъ въ
военно облѣ ло,другитѣ двама въ болярско.
И тримата сж унили,смутени,съ оборена глава /

Калоянъ

Говорете! Елате насамъ.Говорете!

/Тѣ приближаватъ / Най-старият отъ тѣхъ

Прости ни,царю честити.
Нерадостни вести.

Калоянъ

Говорете!По-скоро.
Какво ви отвърна
новиятъ латински императоръ,
вождътъ на кръстоносцитѣ?
Прие ли моето приятелство?
Моето предложение за добро
съседство?

Най-стар. /поклаща глава /